



CDN

Centrum Doskonalenia Nauczycieli
w Pile



WIELKOPOLSKA



JEDNOSTKA EDUKACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Wiadomości Opinie Materiały

Biuletyn Pilskiej Oświaty

4/2024

ISSN 1429-6276

Wydaje

Centrum Doskonalenia
Nauczycieli w Pile
ul. Bydgoska 21
64-920 Piła

Kontakt:

Dyrektor

67 352 70 11

Sekretariat

67 352 70 10

Pracownia Kształcenia

Ustawicznego

67 352 70 21

67 352 70 22

pku@cdn.pila.pl

Pracownia Doradztwa

67 352 70 26

67 352 70 28

pd@cdn.pila.pl

Pracownia Informacji

i Wydawnictw

67 352 70 27

67 352 70 40

piw@cdn.pila.pl

Redaktor naczelny

Beata Walczak

Zespół Redakcyjny

Katarzyna Kwaśnik

dr Paweł Michał Owsiany

Beata Jędraszczak

Skład Łamanie

Sławomir Kozłowski

Korekta

Beata Jędraszczak

W NUMERZE

Wstęp

1

Doradztwo zawodowe

1. Bożena Jabłońska – Kiedy umysł pokonuje ciało 2

Z sali lekcyjnej

1. Anna Buchta – Film jako forma aktywizacji uczniów na 6
lekcjach języka angielskiego
2. Natasza Knop-Wrzalik – Gra(me)matyka – o memach w 10
nauczaniu gramatyki języka obcego słów kilka

Byliśmy, nauczyliśmy się

1. Joanna Stemler– O szczególnej misji książek 13
2. Beata Jędraszczak – Refleksje po seminarium dla psy- 16
chologów i pedagogów' 2024

Co warto przeczytać?

1. Katarzyna Kwaśnik – „Emocjonalny chaos. Jak uważnie i 18
z troską ogarnąć nastoletnie życie”, Aleksandra Salwa,
Warszawa 2024
2. Dominika Łusiewicz – „Nauczanie i uczenie się w prze- 19
strzeni mediów wirtualnych. Rzeczywistość wirtualna w
edukacji wczesnoszkolnej”, Kamila Majewska, Toruń
2021

Katarzyna Kwaśnik, nauczyciel konsultant, CDN w Pile

Wstęp

Szanowni czytelnicy

Za nami kolejny rok kalendarzowy.

To czas refleksji nad tym co się wydarzyło, a co jest w planach na przyszłość. Niezmiennie towarzyszymy Państwu poszukując nowych ważkich tematów, dobrych praktyk edukacyjnych i wskazówek bibliofilskich.

Cóż tym razem... Pojawia się nowy temat: doradztwo zawodowe, trochę nietypowo ponieważ o wewnętrznej motywacji. O tym, że umysł pokonuje niepełnosprawności fizyczne, a odpowiednia motywacja daje asumpt do odnalezienia siebie w otaczającym świecie.

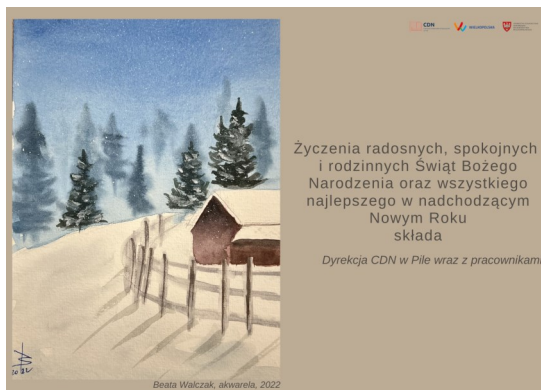
Tradycyjnie nie zabrakło „dobrych praktyk”, tym razem z zagadnień języków obcych. Jest to scenariusz lekcji języka angielskiego z wykorzystaniem filmu. Dopełnieniem jest propozycja na przyswajanie zawłości gramatyki tegoż języka przy pomocy memów, gdzie dla autentyczności zamieściliśmy kilka przykładów.

Kolejna nowość to refleksje naszych pracowników na temat uczestnictwa, organizacji i prowadzenia konferencji. Zatem, jest tu bardzo ciekawie opisana podróż na VIII Ogólnopolską Konferencję Biblioterapeutyczną w Opolu wraz z bogatymi przemyśleniami dotyczącymi „szczególnej misji książek”. Drugi artykuł to refleksje dotyczące II Seminarium dla Psychologów i Pedagogów. To potrzebne spotkania, szczególnie dzisiaj, gdy mnożą się problemy dzieci i młodzieży z dysfunkcjami, ich emocjami i lękami poruszania się we współczesnym świecie.

Na zakończenie Biuletynu, a może od nich warto zacząć, propozycje z bibliotecnej półki, która są dynamiczne, poszukujące i oferujące współczesne trendy w edukacji (jest QR KOD z nowościami).

Aby tradycji stała się zadość, towarzyszą nam urokliwe, nostalgiczne zimowe marzenia z foto-teczki pani Emilii Jaworskiej-Weyders.

W tym miejscu pozwolę sobie na życzenia dla Was wszystkich, Drodzy Nauczyciele. Nie oglądajcie się za siebie, przed nami święta Bożego Narodzenia. Niechaj będą ciepłe, rodzinne, pełne radości i uśmiechu, a nadchodzący Nowy Rok niech zaowocuje kreatywnością, wzmocnioną motywacją i realizacją obranych nowych celów albo tych jeszcze nie zrealizowanych.



Katarzyna Kwaśnik

Bożena Jabłońska, Nauczyciel doradca metodyczny doradztwa zawodowego, CDN w Pile

Kiedy umysł pokonuje ciało

„Kiedy umysł pokonuje ciało” – to nie tylko inspirujący tytuł, ale i głęboka prawda o ludzkim potencjale. Artykuł ten skierowany jest do osób z niepełnosprawnościami, które pragną przekroczyć własne ograniczenia i odkryć siłę, która drzemie w ich umyśle.

Kiedy umysł pokonuje ciało

Nie od dzisiaj oczywiste jest, że człowiek jest jednością psychofizyczną. Jego psyche i soma (ciało) tworzą całość. Aby zdrowo się rozwijać, nie należy koncentrować się tylko i wyłącznie na rozwoju jednej ze sfer. Znamy przypadki, czy to z autopsji, czy z mediów, gdzie wiele osób spędza mnóstwo czasu na pracy umysłowej, rozwijając intelekt, jednocześnie zaniedbując przy tym cielesność, nie poświęcając czasu na sport czy relaks. Po przeciwnej stronie mamy do czynienia z ludźmi o uosobieniu narcystycznym, wręcz hedonistycznym, którzy skupiają się głównie na pięknie zewnętrznym, stroniąc przy tym od autorefleksji. Zbalansowane i zdrowe podejście do samego siebie polega na tym, by dbać o obie te sfery jednakowo, rozwijać się jednocześnie umysłowo i cieleśnie, ponieważ zaniedbanie jednej ze sfer powoduje zaburzenia w rozwoju drugiej. To zjawisko można połączyć z pewną teorią w psychologii, mianowicie z pojęciem **interakcjonizmu**. Ta zapomniana przez wiele lat teoria, *dopiero od niedawna jest traktowana jako forma terapii w leczeniu konwencjonalnym. Interakcjonizm stanowi, iż procesy zachodzące w ciele i umyśle danego człowieka oddziałują na siebie wzajemnie, w pewien sposób uzupełniając się. Oznacza to, że stan psychiczny, czy poczucie własnej wartości danej jednostki, są zależne od stanu ciała i na odwrót*. Sam Sigmund Freud, austriacki uczony, twórca słynnej teorii psychoanalizy, uważał, że umysł może wpływać na funkcjonowanie ciała. Poruszał tę tematykę w swoich pracach, gdzie twierdził, iż pewne dysfunkcje ruchowe mogą być powodowane konfliktami w sferze mentalnej, które to powstają w wyniku negatywnych emocji czy też negatywnego myślenia.

Ścisłe połączenie między psyche a somą można zobrazować za pomocą wielu bardziej lub mniej znanych przykładów ludzi z niepełnosprawnościami, ludzi chorych czy o ograniczonych możliwościach. Te osoby robią wszystko, by przeciwności, które spotykają na swojej drodze, jeśli chodzi o ich dysfunkcyjne ciało, nie utrudniały im pełnowartościowego życia i spełniania swoich marzeń. Z pewnością czytelnik pomyśli tu o jakiejś osobie, być może nawet z kręgu swoich znajomych, ja natomiast postaram się pokazać, że siła umysłu może pokonać ciało w jego wszystkich niedoskonałościach i ułomnościach na przykładzie trzech znanych postaci: aktora Michael'a J. Foxa, podróżnika Jasia Meli oraz sportsmenki Bethany Hamilton.

Choroba Parkinsona jest samoistną, powoli postępującą, zwyrodnieniową chorobą ośrodkowego układu nerwowego. Dotyczy głównie osób po 60 roku życia. To dolegliwość znacznie utrudniająca funkcjonowanie i sprostanie zwykłym czynnościom dnia codziennego. Mimo iż parkinsonizm jest chorobą osób starszych, zdarzają się przypadki zachorowania wśród ludzi młodych.

Jedną z takich osób jest Michael J. Fox, amerykański aktor znany z takich hollywoodzkich hitów jak: trylogia „Powrót do przyszłości”, „Marsjanie atakują” czy najpopularniejszego sitcomu Ameryki lat 80. pt. „Family Ties” (pol. Więzy rodzinne). U Foxa choroba Parkinsona została zdiagnozowana w wieku 29 lat (w 1991 roku). Można sobie tylko wyobrazić, że dla aktora,

któremu wrócono świetlaną przyszłość w Hollywood, był to ogromny cios. Mimo że aktor grał jeszcze w filmach do końca lat 90, było mu coraz trudniej ukrywać swój stan. Fox przyznaje, że tamte lata charakteryzowały się swoistym wyparciem, zaprzeczeniem tego, że był chory. Przez 7 lat, kiedy ukrywał swoją chorobę przed światem, popadł w alkoholizm. Nie widział dla siebie żadnej przyszłości i nie mógł pogodzić się z tym, że spotkało to właśnie jego, tak młodą osobę. Aktorowi udało się przezwyciężyć ten długi kryzys i w 1998 roku ogłosił on publicznie, że jest chory. Dwa lata później kompletnie wycofał się z przemysłu filmowego, gdyż niekontrolowane drżenie uniemożliwiałoby mu pracę. Pomimo tego Fox nie zniknął całkowicie z życia publicznego. Od tamtego czasu mężczyzna zaangażował się aktywnie w badania naukowe dotyczące leku na tę nieuleczalną chorobę. Założył fundację swojego imienia (The Michael J. Fox Foundation for Parkinson's Research), działającą na rzecz rozwoju badań nad lekami i promuje wiedzę o chorobie. Fox napisał również kilka książek autobiograficznych, które poruszają temat parkinsonizmu, walki z chorobą i własna ułomnością, m.in. „Lucky Man” oraz „Nieuleczalny optymistą: zawsze patrząc w górę”. Za swoją działalność otrzymał kilka tytułów honorowych, a szwedzki Instytut Karolinska przyznał mu **w 2010 roku doktorat za działania na rzecz wynalezienia leku na Parkinsona**. Do dnia dzisiejszego fundacja pozyskała ok. 2 mld dolarów na finansowanie badań nad tą chorobą.

Osoba Michael'a J. Foxa pokazuje nam, jak sposobem myślenia i motywacją można wpłynąć na swoje samopoczucie, pomimo choroby. Aktor po dziś dzień jest bardzo aktywny nie tylko jeśli chodzi o działalność na rzecz choroby, ale również występuje w mediach, udzielając wywiadów czy grając w serialach telewizyjnych. Sam podkreśla, że jest osobą szczęśliwą, która nie stara się robić z siebie cierpiętnika, a wręcz dostrzega, że choroba stanowi o jego samorozwoju i wzbogaca go. Sfera psychiczna w tym przypadku jest nierozzerwalnie złączona z sferą cielesności, przykład aktora obrazuje, iż obie te części są jednością i wpływają na siebie.

Drugim przykładem wartym przytoczenia jest osoba Jana Meli, młodego podróżnika, który był pierwszym niepełnosprawnym zdobywcą biegunów i jednocześnie najmłodszą osobą na świecie, która tego dokonała. W roku 2002 Mela, gdy miał 13 lat, stracił prawą rękę i lewe podudzie w wyniku porażenia prądem w niezabezpieczonej stacji transformatorowej. Po trzech miesiącach leczenia lekarze stwierdzili, że najlepszą decyzją jest amputacja obu kończyn. Chłopiec załamał się psychicznie, nie wiedział, czy kiedykolwiek będzie jeszcze chodził. Jego rodzice nie rezygnowali jednak z walki. Sprawili, że syna odwiedził znany polarnik i podróżnik, Marek Kamiński, co zapoczątkowało niesamowitą przygodę w życiu chłopca. W roku 2004 Jasiak z pomocą Marka Kamińskiego zdobył oba bieguny świata. Jego niepełnosprawność nie stanowiła przeszkody w czasie podróży. Podczas wyprawy zebrano pieniądze na zakup nowoczesnych protez, dla osób, które potrzebowały ich najbardziej. W sumie ponad 730 milionów złotych przeznaczono na ten cel.

Dziś Jan Mela ma 35 lat i jest bardzo aktywnym przedstawicielem grupy niepełnosprawnych ruchowo. Ściślej mówiąc, uważa on, że niepełnosprawność czy kalectwo istnieje tylko w naszym umyśle, w głowie, gdzie wyobrażenia człowieka tworzą ograniczenia i podkopują jego wiarę w siebie, poczucie własnej wartości, motywację oraz silną wolę. Mela nie tylko zdobył oba bieguny, zdobył też Elbrus czy Kilimandżaro. W 2009 roku przebiegł New York City Maraton. W 2015 roku dołączył również do Kamińskiego w wyprawie do Santiago de Compostela. Ponadto założył fundację o nazwie Poza Horyzonty, która pozyskuje fundusze na wysoce specjalistyczny sprzęt ortopedyczny i pomaga osobom niepełnosprawnym odnaleźć się

w życiu codziennym. Jan Mela podkreśla w wielu swoich wypowiedziach, iż pomaganie jest wielką wartością i stanowi siłę dla jego samego, mobilizuje go do działania i nie pozwala stać w miejscu. By zebrać więcej pieniędzy dla podopiecznych fundacji, brał on udział w różnych programach rozrywkowych, m.in. w „Tańcu z gwiazdami”. Tym samym udowodnił, że ułomność fizyczna nie stanowi żadnej bariery i nawet bez jednej nogi i ręki, można aktywnie uprawiać taniec towarzyski. Mela wiele razy powtarzał, że to Marek Kamiński zainspirował go do walki o własne marzenia i pokazał, że w życiu nie ma rzeczy niemożliwych.

Amerykańska surferka Bethany Hamilton jest również idealnym przykładem na to, że interakcjonizm istnieje, a relacja pomiędzy psyche a somą jest złożona i jednocześnie nierozzerwalna. Mając 13 lat, Hamilton podczas treningu ze swoją rodziną i przyjaciółmi została zaatakowana przez rekina, który odgryzł jej całą lewą rękę. Dziewczynka dosłownie otarła się o śmierć, gdyż od wypadku do momentu przetransportowania jej do szpitala, utraciła ok. 60% krwi. Dzięki swojej determinacji i woli walki, poradziła sobie z traumą po wypadku i po zaledwie trzech tygodniach od tego wydarzenia wróciła na deskę, ucząc się nowej techniki pływania, która umożliwiłaby jej surfowanie tylko z jedną ręką. Natomiast po zaledwie trzech miesiącach młoda sportsmenka wystartowała w zawodach, zajmując piąte miejsce. Dzisiaj Bethany Hamilton jako jedna z najsłynniejszych surferek świata, jest autorką i mówczynią motywacyjną, która porusza i inspirowa ludzi na całym świecie.

Osobę Bethany Hamilton, Jana Meli i Michael'a J. Foxa łączy wiele. Ich motywacja, wewnętrzna siła i nastawienie do życia, myśl, że ciało ma swoje granice, ale umysł jest nieograniczony, pomogły im nie tylko zaakceptować swoje kalectwo, ale wręcz nauczyć się z nim funkcjonować, jakby było ono normalnością. Ich nastawienie do samych siebie wpłynęło na to, jak są postrzegani przez inne osoby, w społeczeństwie czy w mediach, jako przedstawiciele społeczności osób niepełnosprawnych. Gdyby te osoby miały problemy z zaakceptowaniem swojej niepełnosprawności i prowadziły tryb życia stroniący od innych ludzi, własnych celów i marzeń, czy wręcz popadały w depresję, z pewnością można byłoby mówić o osobach chorych czy nieszczęśliwych. Analogicznie więc widzimy, jak bardzo sfera psychiczna wpływa na postrzeganie siebie czy własnego ciała, bez względu na to, czy jest ono sprawne ruchowo czy nie. Wymienione osoby udowadniają swoim zaangażowaniem, podejściem do życia i samoakceptacją, że ludzki umysł, niezwykle elastyczny i zdolny do adaptacji, może pokonać ciało, co dowodzi nierozzerwalności psyche i somy. To właśnie w nim tkwi klucz do pokonania ograniczeń i osiągnięcia spełnienia.

BIBLIOGRAFIA:

<http://www.kaminski.pl/pl/projekty/razem-na-bieguny.html> (23.10.2015.)

<http://www.logo24.pl/>

Logo24/1,125389,14803105,Jan_Mela__niepełnosprawność_jest_tylko_w_głowie.html (23.10.2015.)

<https://portal.abczdrowie.pl/choroba-parkinsona> (22.10.2015.)

<http://portalwiedzy.onet.pl/72689,,,interakcjonizm,haslo.html> (22.10.2015.)

<http://pozahoryzonty.org/fundacja/misja/> (23.10.2015.)

<http://wpolityce.pl/kultura/249223-wzruszajace-i-odwazne-wyznanie-chorego-na-parkinsona-michaela-j-foxa> (22.10.2015.)

<http://www.wysokieobcasy.pl/wysokie->

obcasy/1,53662,11652739,Mistrzynie_Bethany_Hamilton_surfuje_z_Bogiem.html (24.10.2015.)
<https://www.youtube.com/watch?v=la63uShbtsc> (21.10.2015.)

ŹRÓDŁA POMOCNICZE:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Bethany_Hamilton (21.10.2015.)

https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Mela (21.10.2015.)

https://en.wikipedia.org/wiki/Michael_J._Fox (21.10.2015.)



Anna Buchta, Nauczycielka języka angielskiego, Zespół Szkół przy Teatralnej w Pile

Film jako forma aktywizacji uczniów na lekcjach języka angielskiego

„Kiedy obejrzymy jakiś film?”- na pewno często słyszymy takie pytanie na swoich zajęciach języka obcego. Natomiast przed wakacjami, kiedy to oceny są już wystawione i nikt nie ma ochoty na powtórkę zagadnień leksykalno-gramatycznych, uczniowie często przekonują nas do oglądania filmów anglojęzycznych.

Chciałabym podzielić się swoimi doświadczeniami dotyczącymi tego, w jaki sposób i jak często wykorzystuję filmy na zajęciach języka angielskiego oraz języka angielskiego zawodowego w liceum ogólnokształcącym, technikum oraz branżowej szkole pierwszego stopnia.

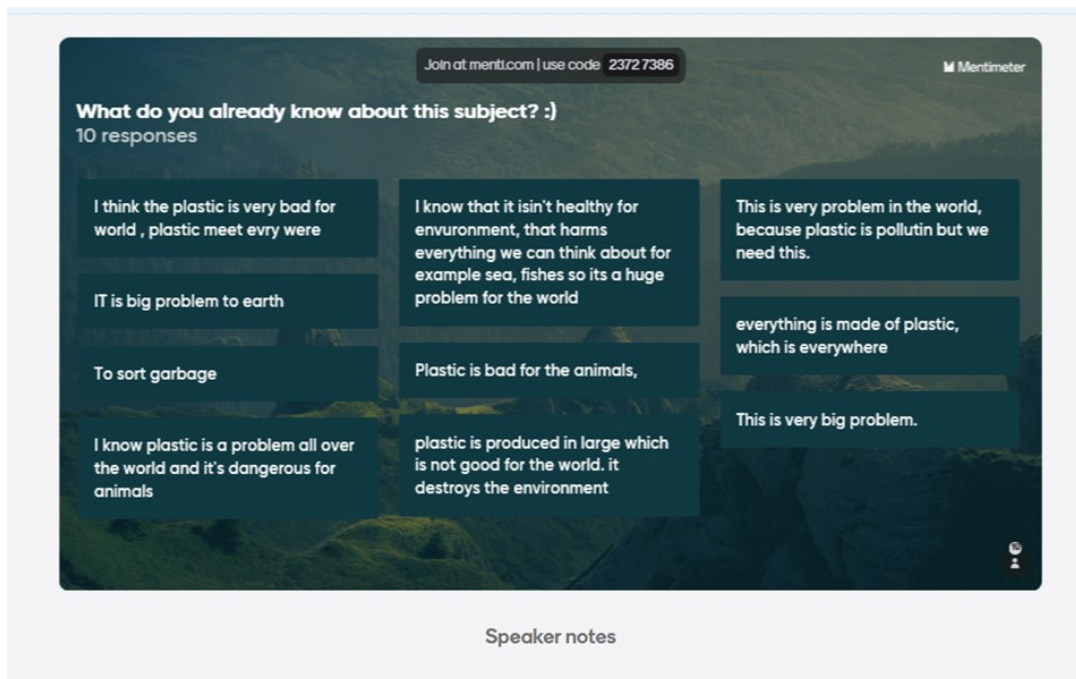
Pozwólcie, że zacznę od odpowiedzi na pytanie: „Dlaczego warto sięgać po film na zajęciach języka angielskiego?” W ramach wyjaśnienia: pisać film - mam na myśli krótki, kilkuminutowy materiał, a nie dwugodzinny, pełnometrażową produkcję.

Żyjemy w czasach kultury obrazkowej. Czy nasi uczniowie czytają poradniki o najnowszych trendach w modzie, gotowaniu czy nauce gry na gitarze? Moim zdaniem, zdecydowana większość młodzieży ogląda krótkie filmiki na interesujący ją temat, na Tik Toku, Instagramie czy Youtube. Jako nauczyciele, mamy dostęp do ogromnej ilości internetowych zasobów, w postaci filmów. Możemy wybierać spośród filmów dokumentalnych, animowanych, spotów reklamowych, kampanii społecznych i wielu innych. Po pierwsze, to nieocenione próbki żywego języka, które powinny być często wykorzystywane podczas lekcji. Po drugie, takie filmy to bardzo atrakcyjne narzędzie pracy, dzięki któremu możemy realizować zagadnienia z podstawy programowej. Lubiane przez uczniów filmy wprowadzają element zaskoczenia i pozytywnego poruszenia na zajęciach. Co więcej, właściwie dobrane filmy pełnią funkcję wychowawczą, promują pozytywne wzorce wśród młodzieży, tak bardzo potrzebne w dzisiejszych czasach. Opowiadają też o zagadnieniach współczesnego świata, wzbudzając zainteresowanie uczniów. Dodatkowo, jeśli damy uczniom autonomię w wyborze tematu filmu, odnieśliśmy jeszcze lepszy skutek edukacyjny. Film to także nauka krytycznego myślenia, to możliwość snucia refleksji. Obejrzenie filmu dotyczącego danego zagadnienia, np. zanieczyszczenia środowiska naturalnego, pomaga uczniom w zabieraniu głosu w dyskusji, przytaczaniu argumentów. Takie doświadczenie z filmem wzbogaca ich bazę słownictwa i pomaga budować struktury gramatyczne. Jest również doskonałym ćwiczeniem rozumienia tekstu ze słuchu, a także – jeśli wybierzemy film z napisami, czytania ze zrozumieniem.

Na co należy zwrócić uwagę, wybierając film na zajęcia języka obcego? Oczywiście, taka pomoc naukowa powinna mieć związek z aktualnym tematem lekcji. Warto także przejrzeć kalendarz i zaplanować zajęcia z filmem z okazji, np. Dnia Św. Patryka, Święta Dziękczynienia czy Światowego Dnia Oceanów. Warto zwrócić uwagę, aby poziom języka był dostosowany do naszej grupy, pozostawiał lukę poznawczą. Nie chodzi też o to, aby ucznia przytłoczyć długością trwania czy tematyką filmu. Ważniejsza jest jakość, a nie ilość czy długość filmu. Według mnie najlepiej sprawdzają się filmy kilku- czy kilkunastominutowe, które pozwalają, w trakcie jednej lekcji, na obejrzenie filmu, dyskusję, wykonanie zadań z nim związanych oraz ich sprawdzenie.

Taką przykładową lekcję, z filmem w roli głównej, przeprowadziłam tuż przed wakacjami. 3 lipca przypada Międzynarodowy Dzień bez Toreb Foliowych i z tej okazji zaproponowałam

uczniom krótki film o zanieczyszczeniu naszej planety plastikiem. Przyniosłam do klasy torebkę foliową, umieściłam ją na tablicy i poprosiłam uczniów, aby domyślili się i zaproponowali, jaki ich zdaniem, będzie temat lekcji. „Plastic pollution – let's be part of the solution, speaking”, taki temat zapisaliśmy na tablicy. Na początek, jako ćwiczenie rozgrzewkowe, poprosiłam, aby uczniowie, korzystając z aplikacji Mentimeter.com, napisali wszystko, co kojarzy im się z tematem zajęć. Odpowiedzi były zróżnicowane pod względem długości i złożoności, jednak prawie wszyscy anketowani wskazali, że zanieczyszczenie plastikiem to poważny problem. Zrzut ekranu z odpowiedziami uczniów zamieszczam poniżej.



Kolejnym punktem było obejrzenie krótkiego filmu <https://www.youtube.com/watch?v=kET-l4DbohQ>, po czym rozpoczęliśmy dyskusję. Uczniowie odpowiadali na moje pytania, np. Can we stop using plastic? Why is plastic a problem? How can we save the environment from plastic pollution? Odpowiedzi uczniów były rozmaite, jednak znaczna część z nich przytaczała argumenty i informacje, które pojawiły się w filmie, co świadczy o tym, że uczniowie skupili swoją uwagę podczas oglądania i potrafili odtworzyć informacje, które obejrzeli, usłyszeli i przeczytali. Akurat w przypadku tej grupy zależało mi na poszerzeniu zasobu angielskich czasowników, dlatego jako kolejne zadanie, zdecydowałam się na zadanie polegające na połączeniu czasowników użytych w filmie z ich definicją, uczniowie pracowali w parach. Aby zadanie nie było zbyt łatwe, definiowanie było w języku angielskim. Uczniowie dobrze sobie z nim poradzili, większość bezbłędnie wskazała definicje czasowników. Zadanie przedstawiam poniżej.

Match the verbs to their explanations:

1. to triple

- 2. to stretch
- 3. to improve
- 4. to beat
- 5. to tackle
- 6. to save
- 7. to include

- A. to become longer or wider, or to pull something so that it becomes longer or wider
- B. to increase three times in size or amount, or to make something do this
- C. to have something or someone as part of something larger or more general, such as a group,
price, or process
- D. to get better or to make something better
- E. to stop someone or something from being killed or destroyed
- F. to try to deal with a problem
- G. to win against

Ostatnim zadaniem była gra językowa, którą często wykorzystują jako element podsumowujący słownictwo z danej lekcji. Zapisalam na tablicy czasowniki z poprzedniego zadania, następnie w ciągu dwóch minut uczniowie starali się je zapamiętać, na moje polecenie zamykali i otwierali oczy, ja zmyślałam kolejne wyrazy, a uczniowie odpowiadali, które słówko zniknęło. Uważam, że to zadanie jest dobrym sposobem na utrwalenie słownictwa, a przy okazji przyjemną zabawą oraz formą rywalizacji między uczniami.

Możliwości zadań dotyczących filmu jest naprawdę mnóstwo, ogranicza nas tylko czas potrzebny na ich przygotowanie. Zdarza mi się, że angażuję uczniów, którzy w ramach aktywności, sami przygotowują zadania do danego filmu. Najpierw sprawdzam przyniesione przez uczniów propozycje, nanoszę korektę, a następnie wykorzystuję owe zadania na zajęciach. Nieocenioną pomocą jest też KAHOOT, w którym możemy stworzyć lub użyć gotowego quizu na dany temat.

Podsumowując, rola filmu w nauczaniu języków obcych jest nieoceniona. Film to materiał edukacyjny, dużo atrakcyjniejszy niż nagranie MP3 czy zdjęcie w podręczniku. Uczniowie, którzy wykazują zainteresowanie tematyką filmów dużo łatwiej odgadują znaczenie słów, zwrotów użytych w filmie. Wszystko to dzięki obrazowi. Nie dziwi zatem fakt, że podczas „zajęć filmowych” są bardziej aktywni niż w czasie tradycyjnej lekcji z podręcznikiem. Dodatkowo, mając wpływ na tematykę filmu, uczniowie czują, że współdecydują o procesie edukacyjnym, że nie są tylko biernymi odbiorcami. Myślę, że warto sięgać po filmy znacznie częściej, niż tylko przed feriami zimowymi czy już po wystawieniu ocen końcowych. W ten sposób pokazujemy naszym uczniom, że są w stanie (w większym lub mniejszym stopniu) zrozumieć film, budujemy również ich pewność siebie, zachęcamy do samodzielnego oglądania filmów i seriali w języku obcym, a także pokazujemy wartościowy i efektywny sposób nauki języka obcego. Mam nadzieję, że udało mi się przedstawić zalety lekcji języka obcego z filmem w roli głównej i to narzędzie będzie przez nas, nauczycieli często wykorzystywane.



Scenariusz

lekcji języka angielskiego w 2 klasie LO

„Plastic pollution – let’s be part of the solution, speaking.”

[KLIKNIJ>>>](#)





Natasza Knop-Wrzalik, Doradczyni metodyczna języka angielskiego, CDN w Pile

Gra(me)matyka – o memach w nauczaniu gramatyki języka obcego słów kilka

Współczesna szkoła wymaga od nauczyciela języka obcego nieustannego modyfikowania własnego warsztatu pracy i włączania do niego nowoczesnych rozwiązań technologicznych bliskich dzisiejszemu uczniowi. Mamy do dyspozycji wiele narzędzi, a jednym z nich okazują się być memy, które są obecnie bardzo istotnym elementem komunikacji wirtualnej. Mogą one stanowić nowoczesny, szybki i angażujący sposób przedstawiania i przyswajania wiedzy oraz umiejętności związanych z nauczaniem gramatyki języka obcego.

Truizmem jest stwierdzenie, że gramatyka stanowi jeden z najtrudniejszych aspektów nauczania języka obcego. Wielu z nauczycieli dwoi się i troi szukając efektywnych sposobów na jej nauczanie. Wykorzystanie memów może ułatwić wyjaśnianie złożoności zasad gramatycznych, dodatkowo wprowadzając element humoru na lekcji i wzmacniając pozytywną atmosferę do nauki. Możemy wykorzystać je na różnorodne sposoby, zarówno do porównania struktur gramatycznych, ćwiczenia nowowprowadzanych struktur czy utrwalania już poznanych reguł lub wyszukiwania błędów w podanych sytuacjach. Praca z memami przypominając bardziej zabawę niż tradycyjne metody pracy ułatwia zapamiętywanie treści i zrozumienie zastosowania gramatyki w praktyce. Uczniowie są bardziej zmotywowani do zaangażowania się w pracę na lekcji, a śmieszne materiały wizualne mogą być świetnym rozwiązaniem na przełamanie bariery językowej u uczniów nieśmiałych i zwykle milczących na zajęciach.

W pracy z memami ważne jest też, aby to uczniowie mogli tworzyć własne teksty. Z jednej strony to my zapewniamy im przykłady do wykorzystania, z drugiej, przy pomocy dostępnych darmowych kreatorów to uczniowie tworzą własne memy ilustrujące zagadnienia gramatyczne. Ćwiczą w ten sposób swoje umiejętności w postaci praktycznej komunikacji z odbiorcą języka.

Zastosowanie memów sprawia, że nauka gramatyki staje bardziej zrozumiałe, a na pewno dużo przyjemniejsze niż standardowe podejście w postaci uzupełniania zdań z lukami. Łączymy przyjemne z pożytecznym uatrakcyjniając nasze lekcje i podnosząc efektywność naszej i uczniowskiej pracy nad tą skomplikowaną materią. Dla zilustrowania tematu załączam kilka memów stworzonych przez uczniów klasy maturalnej Zespołu Szkół w Łobżenicy jako przykłady wyrażania przyszłości w języku angielskim. Memy były częścią zadania domowego, które uczniowie wykonali po lekcji powtórkowej dotyczącej czasów przyszłych.





matura exam
that we will be
writing in may

4A



Mom, I played at the casino.
I'm moving out of this house
tomorrow.

Oh, congratulations!

You too

Joanna Stemler, Nauczyciel biblioteczny, CDN w Pile – PBP

O szczególnej misji książek

W dniach 26-28 września 2024 r. miałam przyjemność uczestniczyć w VIII Ogólnopolskiej Konferencji Biblioterapeutycznej w Opolu. Brałam już udział w 2 edycjach konferencji (raz stacjonarnie, a raz zdalnie w czasie pandemii), choć byli już w tym roku weterani, którzy mogli się pochwalić 100% frekwencją na wszystkich X edycjach opolskich. Jest to niesamowite przeżycie, po które chce się wracać corocznie.

Po długiej i nużącej podróży pociągiem, dzień przed konferencją, na dworcu w Opolu przywitał mnie bardzo sympatyczny kierowca busa, który miał nas odwieźć do Niwek, miejsca noclegowego i późniejszych warsztatów. Już po przyjeździe, a nawet wcześniej w busie, nawiązały się pierwsze rozmowy z uczestnikami konferencji oraz jej wykładowcami. Przemili pan kierownik ośrodka szkoleniowego w Niwkach zaopiekował się podróżnymi. Pogoda nie zachęcała do spacerów, za to była idealna do integracji przy wspólnym stole.

Następnego dnia rano, po śniadaniu zostaliśmy przewiezieni do Uniwersytetu Opolskiego, gdzie na Auli „Błękitnej” Collegium Maius odbywały się wykłady. Tematem przewodnim tegorocznej konferencji była „Biblioterapia w szczególnej misji” i to przesłanie towarzyszyło nam przez te kilka dni. Jednocześnie sytuacja powodziowa w kraju przyczyniła się do traumatycznych doświadczeń wielu dzieci, które zmagają się z trudnymi emocjami jak smutek, strach czy złość. Będą one potrzebowały w najbliższym czasie wsparcia i terapii, w czym może być przydatna odpowiednio dobrana literatura.

Po uroczystym otwarciu konferencji uczestnicy (w tym uczestnicy online) wysłuchali wystąpienia:

- *Wpływ biblioterapii na mózg – neuropsychologiczne aspekty zastosowania bajki i metafory* - Klaudia Kolenda -Sujecka z Poradni Psychologicznej w Szczecinie,
- *Obraz wykluczenia w najnowszej książce dla dzieci* - dr Ilona Gumowska- Grochot z Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
- *Biblijne drogowskazy szczęśliwego życia. Narzędzia biblioterapii i arteterapii w pracy z tekstem sakralnym* – dr hab. Anastazja Seul, prof. Uniwersytetu Zielonogórskiego,
- *Etapy przepracowania urazu pod wpływem tekstu terapeutycznego* - dr Maria Molicka, autorka metody bajkoterapii,
- *Bajki, mity i fakty na spektrum. O tym, jak wyobrażenia wnoszą mury albo budują mosty w naszych głowach* - Anna Janik, Prezes Fundacji Fiona,
- *Biblioterapia kliniczna* - Tomasz Kuta (psycholog, terapeuta).

W części *Z praktyki biblioterapeuty* zostały przedstawione realizacje programów, projektów zajęć biblioterapeutycznych prowadzone przez biblioteki *Cambridgeshire Libraries w UK* – relacjonowane przez Panią Magdalenę Kowalską-Cheffey, przez Polską Szkołę Polonijną w Nowym Jorku – w relacji Pani Magdaleny Fabich (surdopedagoga, nauczyciela wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego), Pedagogiczną Bibliotekę Wojewódzką im. KEN w Warszawie – program MAKI – rozkwicie integracji polsko-ukraińskiej – w omówieniu przebiegu przez Agatę Kyzioł-Cieślak i Katarzynę Gołubiew. Na koniec wystąpił Mariusz Kiełtyka z Gminnej Biblioteki Publicznej w Gryfinie przedstawiając *Książki wspierające rodziców i opiekunów*

dzieci ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi.

Konferencja to nie tylko wykłady i przemówienia. Każdego roku organizatorzy starają się urozmaicić nam pobyt w tym pięknym mieście, pokazując opolskie atrakcje. Po południu udaliśmy się więc do Galerii Sztuki Współczesnej, gdzie obejrzelśmy wystawę „Rytmy i algorytmy”. Wieczór zakończyliśmy w Teatrze im. Jana Kochanowskiego w Opolu spektaklem tanecznym „Wow”.

Drugi dzień konferencji spędziliśmy w Niwkach bardzo pracowicie. Uczestnicy mogli wziąć udział w 3 wybranych przez siebie warsztatach, spośród następującej tematyki:

1. *Mosty na styku neuroodmienności. O etycznym wsparciu osób autystycznych oraz inkluzji i wymianie na styku neuroróżnorodności* - prowadzone przez Annę Janik
 2. *Asertywność dzisiaj. Psalm 1* – prowadzone przez dr hab. Anastazję Seul
 3. *O odkrywaniu piękna w sobie* – warsztaty jogi prowadzone przez Małgorzatę Miodyńską,
 4. *Podróże do krain serdecznych* – towarzyszenie osobom z chorobami demencyjnymi- prowadzone przez Magdalenę Kowską-Cheffey
 5. *Dźwięki, które uzdrawiają – legendy i fakty* – prowadzone przez dr Elżbietę Zubrzycką
 6. *Nowoczesne technologie w biblioterapii – praktyczne zastosowanie. Wykorzystanie nowatorskiego sprzętu w pracy z dziećmi i osobami dorosłymi z zaburzeniami koncentracji uwagi oraz problemami w nauce* – prowadzone przez Mariolę Kulawik-Sowadę,
- Emocje zapisane w książkach* – prowadzone przez Barbarę Szczepaniak.

Każdy mógł wybrać coś dla siebie, choć wybór był trudny, bo wszystkie propozycje były interesujące.

Blok warsztatowy poprzedził wykład dr Elżbiety Zubrzyckiej *Cisza i hałas. Znaczenie dźwięku w rozwoju i codziennym życiu.*

W części popołudniowej uczestniczyliśmy w zajęciach tanecznych na świeżym powietrzu, prowadzonych przez choreoterapeutkę, panią Reginę Wolską. Na koniec dnia pan Wiesław Walas z Powiatowej Biblioteki Publicznej w Kępie, wprowadził nas w nastrój wyciszenia za sprawą gongów i mis tybetańskich podczas warsztatów dźwiękoterapii.

Ostatni dzień konferencji należał do dra hab. Mariusza Jędrzejko. Poprowadził on wykład: *Dzieci i młodzież w zawirowanej rzeczywistości – o naturze współczesnych zachowań ryzykownych*, a po przerwie warsztaty *Cyberzaburzenia – zjawisko, diagnoza, profilaktyka, wprowadzenie do terapii.*

Na koniec uczestnicy konferencji mieli okazję odwiedzić Park Nauki i Ewolucji Człowieka w Krasiejowie, wzięli udział w wehikule czasu oraz obejrzel eksponację Oetzi.

Przez cały czas trwania konferencji trwał kiermasz książek Gdańskiego Wydawnictwa Psychologicznego oraz Wydawnictwa NoBell.

Nad organizacją i przebiegiem konferencji czuwała pani Justyna Jurasz, prezes Polskiego Towarzystwa Biblioterapeutycznego, nauczyciel bibliotekarz w Pedagogicznej Bibliotece Wojewódzkiej w Opolu.

Czy jestem zadowolona z uczestnictwa w konferencji? Z pewnością tak. Spodziewałam się zdobycia merytorycznej wiedzy i inspiracji do pracy z czytelnikami i tak się stało.

Które wykłady i warsztaty zrobiły na mnie największe wrażenie? Myślę, że te prowadzone przez panią Annę Janik o autyzmie. Nie zdawałam sobie sprawy, że tyle osób wśród nas jest

neuroatypowych, że osoby te zmagają się z tak wieloma problemami w codziennym życiu, starając się za wszelką cenę wpasować w neurotypowy świat i ile ich to kosztuje energii i wysiłku. A tak naprawdę, to nie oni powinni się dostosować do nas, tylko my powinniśmy zaakceptować ich takimi, jacy są.

Tematyka tegorocznej konferencji pochylała się właśnie nad osobami z problemami, neuro różnorodnymi, wykluczonymi społecznie. Udowodniła, że biblioterapia jest bardzo potrzebna starszym i młodszym, pozytywnie wpływa na kondycję psychiczną odbiorcy. Słowo ma wielką moc, potrafi uleczyć lęk, stres, depresję. Na co dzień zajmuję się książkami, zarówno ich nabywaniem, opracowywaniem, jak i wykorzystywaniem do pracy z dziećmi. Książka jest obecna w całym moim życiu, jest dla mnie źródłem wiedzy, ale i najlepszą przyjaciółką. Doskonale rozumiem i czuję jej terapeutyczną moc.

Poznałam wiele interesujących osób, ich pasję, to, czym się zajmują na co dzień. Podziwiam ich wszystkich, to, że chcą się spotykać i dzielić swoim doświadczeniem, że są dumni z tego, co robią. I nie wstydzą się o tym mówić wprost, zarówno o swoich sukcesach jak i problemach.

To cudowne miejsce i cudowni ludzie, do których chce się wracać corocznie. Cieszę się, że byłam częścią tego wydarzenia, może też okazałam się dla kogoś inspiracją. Dobrze myśleć, że są wśród nas ludzie, dla których człowiek liczy się najbardziej, a biblioterapia staje się „szczególną misją”.

Polecana literatura:

1. Aoyama Michiko, *Wszystko, czego szukasz, znajdziesz w bibliotece*, Grupa Wydawnicza Relacja, Warszawa 2024.
2. Chmielewska Joanna Maria, *Niebieska Niedźwiedzica*, Wyd. Bajka, Warszawa 2012.
3. Gębka Artur, *Ten Pan*, Wyd. Widnokrąg, Piaseczno 2023.
4. Hołub Jacek, *Wszystko mam bardziej. Życie w spektrum autyzmu*, Wyd. Czarne, Wołowiec 2024.
5. Hoopmann Kathy, *Wszystkie koty są w spektrum autyzmu*, Wyd. Linia sp. z o.o., Warszawa 2021.
6. Janiakowie Weronika i Jerzy, *Książka o człowieku w spektrum*, Wyd. Natuli, Szczecin 2022.
7. Janiszewski Boguś, *Mury*, Wyd. Albus, 2019.
8. Likens Aaron, *Odnaleźć Kansas: zespół Aspergera rozszyfrowany*, Wydawnictwo Emocje, Kraków 2024.
9. Mitchell Wendy, *Co chciałabym, żeby ludzie wiedzieli o demencji: wiedza i wsparcie dla osób z zaburzeniami pamięci i ich bliskich*, Wyd. Relacja, Warszawa 2023.
10. Vasiliu Michelle, *Razem: o dziewczynce, jej tacie, smutku i sposobach radzenia sobie z nim*, Wyd. NoBell, Konstancin-Jeziorna 2024.
11. Wallace Adam, *Niewidzialny Jeremi*, Wyd. NoBell, Konstancin-Jeziorna 2023.

Beata Jędraszczak, Nauczyciel doradca, CDN w Pile

Refleksje po seminarium dla psychologów i pedagogów'2024

*Okazuje się, że można...
...pomóc w wielu przypadkach.*

Dowiodły tego wykłady wygłoszone na Seminarium dla psychologów i pedagogów, które odbyło się 21 listopada br. w CDN w Pile, których byłam koordynatorką. Celem seminarium była realizacja jednego z kierunków polityki oświatowej państwa w bieżącym roku szkolnym.

Tematem przewodnim spotkania licznie zebranych nauczycieli było „Wsparcie dla uczniów ze spektrum autyzmu”. Bardzo duże zainteresowanie świadczy o potrzebie zgłębiania problemu – zarówno z teoretycznej, jak (może przede wszystkim) praktycznej strony. Prelegentami byli specjaliści z ogromnym doświadczeniem.

Pierwszym z występujących była Izabela Osińska – Minta, w roli nauczycielki ze Skórzewa (pod Poznaniem) od 13 lat. Jednak to autyzm i jego tajemnice stały się jej pasją i codzienną praktyką, odkąd u synka Adasia w wieku dwóch lat został zdiagnozowany autyzm. Po specjalistycznych studiach, szkoleniach, warsztatach, a przede wszystkim po codziennej walce o dziecko - zdobyła wiedzę i umiejętności pozwalające zajmować się tym zawodowo, wspierać i edukować rodziców w pokonywaniu trudności rozwojowych u dzieci, zwłaszcza ze spektrum. Jej wykład pt. „W świecie wyzwań i potrzeb dziecka ze spektrum autyzmu” krótko zapoznała z klasyfikacją ICD – 11 i odsłoniła - znane i nieznane - aspekty terapii autyzmu. Pani Iza (jako, że jest terapeutką i trenerką TUS) podzieliła się przykładami z codziennej pracy (nie tylko z synkiem Adasiem, choć przede wszystkim z nim). Z pewnością dlatego była tak wiarygodna i przekonująca w tym, co robi i co zaprezentowała. Wykład poparty był prywatnymi, jakże osobistymi, zdjęciami oraz filmami z postępów dziecka. Nie bez emocji i ze wzruszeniem uświadamiała zebranym, że zaczynając wcześniej ciężką pracę i całodzienną terapię, z odpowiednim podejściem i licytowaniem się z dzieckiem – tak jak ona z synem – można osiągnąć sukces.

Pani Bernadeta Dziekan – Standowicz to logopeda dyplomowany z Szamocina. To ona - za swoją profesor L.Z. Arutiunian - głosi, że jąkanie można wyleczyć. Wystąpiła z wykładem pt. „Jąkanie można wyleczyć – jak pomóc dzieciom i młodzieży z niepełnością mowy dzięki specjalistycznej terapii?” Jako jedyna w Polsce posiada wszystkie stopnie trwałej normalizacji mowy. Od ponad 28 lat pracuje z osobami jękającymi się, prowadząc terapię w Centrum Terapii Jąkania z niebywałym skutkiem – całkowitego(!) wyleczenia. Opowiadała o tym dziele z wyjątkowym zaangażowaniem. Decydujący się na leczenie u niej pacjenci uczestniczą w kilkutygodniowych turnusach, w których godzą się na zasady i metody pani Bernadety. Logopedka ilustrowała to, co robi nagraniami sprzed i po terapii pacjentów w różnym wieku - co wywarło ogromne wrażenie na słuchaczach, tym bardziej, że wśród wyleczonych byli pacjenci z różnych stron świata. O tym świecie także dowiedzieliśmy się wielu ciekawostek, m.in.. tego, że rdzenni mieszkańcy wysp Nowej Gwinei nie jękają się wcale, gdyż ich język należy do tzw. „gwizdanych”. To od pani Bernadety wyjeżdżają odmienieni – do tej pory jękający się i mający problemy z płynnym wysławianiem się - ludzie z całej Europy, by rozpocząć nowy rozdział swojego życia posługując się piękną i płynną mową.

Dietetyczka z Chodzieży pani Mirosława Trojanowska przekazała ważne wiadomości dotyczące odżywiania dzieci ze spektrum autyzmu w wystąpieniu na temat: „Żywienie i odżywianie dzieci z neuroatypowością: wyzwania i strategie”. Wyjaśniając, czym jest neuroatypowość uświadomiła wszystkim, jak różnice w funkcjonowaniu mózgu wpływają na zachowanie, zdolność uczenia się i wybory żywieniowe. Przy tej okazji wskazała dietę, która jest wsparciem dzieci z ASD i ADH. Pokazała, jakie znaczenie ma suplementacja oraz jaki wpływ na impulsywność i nadpobudliwość mają dodatki do żywności i cukier. Wskazała nauczycielom, jak pracować z dziećmi z problemami sensorycznymi i odżywianiem w klasie i w domu. Utrwaleniem i podsumowaniem całości był test w formie on line, który sprawdził zdobytą wiedzę wprowadzając miły nastrój.

Seminarium zamykało wystąpienie Aleksandry Salwy, psycholog i certyfikowanej psychoterapeutki z Poznania. W ciekawie zatytułowanej prezentacji: „Co wspólnego mają galaretki owocowe z dziecięcymi emocjami – czyli kilka narzędzi do edukacji” zaproponowała słuchaczom sposób dotarcia do dzieci, młodzieży i ich rodzin z różnymi trudnościami psychoedukacyjnymi. Ponieważ jej pasją jest człowiek z całym bagażem doświadczeń i mechanizmami sterującymi jego zachowaniem - pokazała, w jaki sposób skomplikowane teoretyczne zagadnienia przekładać na przyjazne i łatwe do zrozumienia materiały, odpowiednie do wieku rozwojowego. Tworząc swoistą stylistykę (np. „Czarny pies”, galaretki owocowe, sygnalizacja świetlna), zastąpiła specjalistyczny język naukowy przejrzystymi, wręcz „miłymi” określeniami, dzięki którym można lepiej trafić do potrzebujących fachowej terapii nie tylko autystów. Wszystko to zawarła w książce „Emocjonalny chaos. Jak uważnie i z troską ogarnąć nastoletnie życie”. Przekonywała zebranych, że naprawdę nie jest ważne, jak wielkie są problemy, z jakimi się mierzymy – bo zawsze istnieje droga wyjścia, a uważność i troska mogą być nawigatorami nawet w największym chaosie życia. Dodatkowo można było kupić wspomnianą książkę z autografem autorki.

Sądzę, że seminarium okazało się bardzo przydatne – o czym świadczyły, już w czasie jego trwania, sms-y i e-maile od uczestników – a było ich wielu (siedemdziesięcioro). Wytrwali w skupieniu kilka godzin, zauważalne było ich duże zainteresowanie spotkaniem. Na sali panowała cisza świadcząca o koncentracji oglądających na prezentowanych treściach wideo, natomiast po ich obejrzeniu nauczyciele dzielili się swoimi emocjami i wzruszeniem. Za niezwykle cenne uważam ich interakcje z prowadzącymi oraz między sobą. Prelegenci gromadzili wokół siebie uczestników seminarium jeszcze po skończonych wykładach.

Warto było zorganizować to spotkanie! Cieszę się z tego i zapraszam za rok.

Katarzyna Kwaśnik, nauczyciel konsultant, CDN w Pile



Aleksandra Salwa – Emocjonalny chaos. Jak uważnie i z troską ogarnąć nastoletnie życie¹

Temat emocji dziecięcych, nam nauczycielom jest bardzo bliski. Niestety mało wiemy o temacie, często działamy po omacku. Zatem warto zajrzeć do poradnika dla nastolatków. Został napisany na podstawie wieloletniej praktyki i obserwacji nastolatków podczas terapii. Autorką jest Ola Salwa psycholożka, terapeutka. Niezwykle ciepła, empatyczna osoba potrafiąca słuchać, skupiająca się na trudnych problemach wieku dojrzewania takich jak depresja, zaburzenia odżywiania czy uzależnienia.

Pewnie bym o tym nie pisała, ale... . Zaczęłam od kupna poradnika i to z dwóch powodów. Pierwszy to pani Ola była moją uczennicą w I LO w Pile, dodam, że wspinałą. Otwartą, uśmiechniętą, pracowitą z mocną osobowością. Gdy zobaczyłam jej książkę na półkach w Empik-u, coś byłam dumna. Dalej, zajrzałam do środka a tam „Czarny Pies”, galaretki owocowe, sygnalizacja świetlna, a wszystko we wspinałym ciepłym anturażu ilustracyjnym autorstwa Olgi Kucharskiej.

Kupiłam, przeczytałam, byłam na spotkaniu autorskim z panią Olą. Powiem tak – „Jest dobra w te klocki”. Pomyślałam sobie – „szkoda, że moja dorosła córka” będąc nastolatką nie miała takiej książki-poradnika.

Jednym słowem „POLECEM” wszystkim nauczycielom oraz rodzicom nastolatków i nastolatków.

¹ Aleksandra Salwa, Emocjonalny chaos. Jak uważnie i z troską ogarnąć nastoletnie życie, Wydawnictwo Zielona Sowa Sp. z o.o., Warszawa 2024.

Dominika Łusiewicz, Nauczyciel bibliotekarz, CDN w Pile - PBP



**Nauczanie i uczenie się w przestrzeni mediów wirtualnych.
Rzeczywistość wirtualna w edukacji wczesnoszkolnej, Kamila Majewska, Toruń 2021.**

Nowe technologie w szkołach zaadaptowały się już kilka lat temu. Interaktywne tablice, aplikacje i platformy edukacyjne, dały nauczycielom narzędzia do tworzenia różnorodnych materiałów edukacyjnych, dzięki którym mogą dostosować metody do indywidualnych potrzeb. Wspomniana publikacja idzie o krok dalej, proponując wykorzystanie w edukacji wczesnoszkolnej interaktywnych mediów cyfrowych w postaci wirtualnej rzeczywistości. Uczniowie, będąc w przestrzeni wirtualnej, znajdują się w magicznym, pełnowymiarowym świecie, gdzie mogą obserwować niedostępne dotąd obrazy, np.: świat prehistoryczny, kosmos czy wnętrze muzeum. Dzięki immersji zwiększają się możliwości poznawcze, co ma wpływ na jakość kształcenia. Monografia jest obszerna (670 stron) i prezentuje szeroki zasób treści: od dawnych po aktualne koncepcje w edukacji wczesnoszkolnej, poprzez przedstawienie sylwetki współczesnego ucznia. Najwięcej treści poświęcono wirtualnej rzeczywistości w procesie nauczania i uczenia się. Przedstawia korzyści i zagrożenia stosowania tej technologii, jej edukacyjną moc i efektywność kształcenia. Znalazły się również rozdziały poświęcone badaniom empirycznym i własnej pracy badawczej autorki.

Publikacja prezentowana jest na łamach Biuletynu nieprzypadkowo, ponieważ wkrótce w budynku Centrum Doskonalenia Nauczycieli powstanie profesjonalna, nowocześnie wyposażona Pracownia 3D z projektu "Cyfrowa Szkoła Wielkopolska@2030". Zatem koncepcja lekcji z wirtualną rzeczywistością dla uczniów naszego regionu staje się coraz bardziej realna.

Poniżej w kodzie QR znajduje się zestawienie grudniowych nowości w Publicznej Bibliotece Pedagogicznej w Pile.





**SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO**

PLACÓWKI OŚWIATOWE PROWADZONE PRZEZ SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO PODLEGŁE DEPARTAMENTOWI EDUKACJI I NAUKI

Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Kaliszu
pełna informacja dostępna na stronie:
www.odn.kalisz.pl

Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Koninie
pełna informacja dostępna na stronie:
www.cdnkonin.pl

Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Lesznie
pełna informacja dostępna na stronie:
www.cdn.leszno.pl

Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Pile
pełna informacja dostępna na stronie:
www.cdn.pila.pl

Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Poznaniu
pełna informacja dostępna na stronie:
www.odnpoznan.pl

**Centrum Wsparcia Rzemiosła, Kształcenia
Dualnego i Zawodowego w Kaliszu**
www.cwrkdiz.kalisz.pl

**Centrum Wsparcia Rzemiosła, Kształcenia
Dualnego i Zawodowego w Koninie**
www.cwrkdiz.konin.pl

**Centrum Wsparcia Rzemiosła, Kształcenia
Dualnego i Zawodowego w Lesznie**
www.cwrkdiz.leszno.pl

**Centrum Wsparcia Rzemiosła, Kształcenia
Dualnego i Zawodowego w Pile**
www.cwrkdiz.pila.pl

**Centrum Wsparcia Rzemiosła, Kształcenia
Dualnego i Zawodowego w Poznaniu**
www.cwrkdiz.poznan.pl



Placówki Oświatowe Prowadzone Przez
Samorząd Województwa Wielkopolskiego

Wielkopolskie Samorządowe Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego:

- w Gnieźnie, ul. Mieszka I nr 27, www.medyk.gniezno.pl
Centrum oferuje naukę na następujących kierunkach:
Terapeuta Zajęciowy, Opiekun Medyczny, Technik Masażysta, Technik Farmaceutyczny

- w Koninie, ul. Przemysłowa 4, www.medyk.konin.pl
Centrum oferuje naukę na następujących kierunkach:
Terapeuta Zajęciowy, Opiekun Medyczny, Technik Usług Kosmetycznych, Technik Masażysta, Technik Farmaceutyczny, Opiekunka Dziecięca, Higienistka Stomatologiczna, Asystentka Stomatologiczna, Technik Elektromedycyny

- w Ostrowie Wielkopolskim, ul. Limanowskiego 17, www.msz-ostrow.cba.pl
Centrum oferuje naukę na następujących kierunkach:
Terapeuta Zajęciowy, Opiekun Medyczny, Technik Usług Kosmetycznych, Technik Masażysta, Technik Farmaceutyczny, Opiekunka Dziecięca, Higienistka Stomatologiczna, Asystentka Stomatologiczna, Technik Elektromedycyny

- Nr 1 w Poznaniu, ul. Szamarzewskiego 99, www.msz.poznan.pl
Centrum oferuje naukę na następujących kierunkach:
Opiekun Medyczny, Technik Usług Kosmetycznych, Technik Masażysta, Technik Farmaceutyczny, Ortopedystka, Technik BHP, Technik Elektromedycyny, Technik Elektroniki i Informatyki Medycznej

- Nr 2 w Poznaniu, ul. Mostowa 6, www.wsck.pl
Centrum oferuje naukę na następujących kierunkach:
Asystentka Stomatologiczna, Higienistka Stomatologiczna, Technik Dentystyczny, Asystent Osoby Niepełnosprawnej, Opiekun Medyczny, Opiekun Osoby Starszej, Opiekun w Domu Pomocy Społecznej, Opiekunka Dziecięca, Technik Masażysta, Terapeuta Zajęciowy

- w Rawiczu, ul. gen. Grota Roweckiego 6, www.medyk-rawicz.pl
Centrum oferuje naukę na następujących kierunkach:
Technik Usług Kosmetycznych, Technik BHP, Opiekun Osoby Starszej, Terapeuta Zajęciowy, Opiekun w Domu Pomocy Społecznej, Opiekunka Środowiskowa, Opiekunka Dziecięca, Asystent Osoby Niepełnosprawnej, Technik Masażysta, Opiekun Medyczny

- w Złotowie, ul. Szkolna 3, www.wskz.zlutowo.pl
Centrum oferuje naukę na następujących kierunkach:
Opiekun Medyczny, Technik Archiwista, Technik Masażysta, Technik Usług Kosmetycznych, Opiekunka Dziecięca

**Wielkopolskie Samorządowe Centrum Kształcenia Ustawicznego
we Wrześni**, ul. Wojska Polskiego 2a, www.wskcu-wrzesnia.pl

Centrum oferuje naukę na następujących kierunkach:
- Florysta, Technik Usług Kosmetycznych, Technik Logistyki, Technik Administracji, Technik Archiwista, Technik Rachunkowości, Opiekun Medyczny, Asystent Osoby Niepełnosprawnej, Technik Budownictwa



Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Pile
64-920 Pila, ul. Bydgoska 21
tel. 67 352 17 50
www.cdn.pila.pl